

Bruxelles, 8 martie 2018
(OR. en)

6931/18

CORDROGUE 26
SAN 78
RELEX 202

REZULTATUL LUCRĂRILOR

Sursă:	Secretariatul General al Consiliului
Data:	8 martie 2018
Destinatar:	Delegațiile
Nr. doc. ant.:	6441/18
Subiect:	Promovarea utilizării unor alternative la sancțiunile coercitive în cazul infractorilor utilizatori de droguri - Concluziile Consiliului (8 martie 2018)

În anexă, se pun la dispoziția delegațiilor Concluziile Consiliului privind promovarea utilizării unor alternative la sancțiunile coercitive în cazul infractorilor utilizatori de droguri, adoptate de Consiliu în cadrul reuniunii sale din 8 martie 2018.

**Concluziile Consiliului privind promovarea utilizării unor alternative la sancțiunile coercitive
în cazul infractorilor utilizatori de droguri**

Consiliul Uniunii Europene și statele membre ale Uniunii Europene,

RECUNOSCÂND faptul că utilizarea drogurilor ilicite și dependența de droguri constituie o preocupare de sănătate publică pentru care este nevoie de un răspuns adecvat și eficace la nivelul îngrijirii sănătății și la nivel social, care să plaseze persoana în centrul atenției, pentru a se îmbunătăți sănătatea publică și siguranța publică a persoanelor, a familiilor și a comunităților în întreaga Europă;

REITERÂND respectarea demnității umane, a libertății, a democrației, a egalității, a solidarității, a statului de drept și a drepturilor omului, precum și a libertăților fundamentale ale fiecărei persoane în cadrul elaborării și al punerii în aplicare a politicii Uniunii Europene în materie de droguri;

REAMINTIND faptul că Uniunea Europeană își propune să contribuie la reducerea cererii și a ofertei de droguri în Uniunea Europeană prin intermediul unei politici în materie de droguri integrate, echilibrate și bazate pe dovezi;

EVIDENȚIIND faptul că cele trei convenții ale Organizației Națiunilor Unite privind controlul drogurilor invită statele să ofere utilizatorilor de droguri care au comis anumite infracțiuni enumerate în aceste convenții, în contextul cadrelor juridice naționale și cu respectarea dreptului internațional aplicabil, acolo unde este cazul, măsuri de tratament, educație, supraveghere medicală ulterioară, reabilitare și reintegrare socială, ca alternativă la condamnare și pedepsire;

REAMINTIND că declarațiile la nivel înalt și rezoluțiile Organizației Națiunilor Unite subliniază necesitatea clară a unor eforturi suplimentare, inclusiv necesitatea de a identifica și de a dezvolta abordări alternative eficiente din punctul de vedere al costurilor și bazate pe dovezi, nevoia de a avea în vedere, în cazurile relevante, o punere deplină în aplicare a unor astfel de măsuri prin colaborarea și cooperarea între autoritățile de aplicare a legii, justiția penală, sistemul de sănătate publică, sistemele sociale și de învățământ și furnizorii de servicii de sănătate și sociale, precum și necesitatea de a colecta și partaja date, studii de cercetare și bune practici cu privire la aplicarea măsurilor respective;

RECUNOSCÂND că măsurile oferite infractorilor utilizatori de droguri ca alternativă la condamnare sau pedepsire, inclusiv la pedeapsa cu închisoarea, constituie un sprijin fundamental și bazat pe dovezi pentru persoanele care au nevoie de asistență din cauza problemei lor de consum sau de dependență de droguri;

REITERÂND principiul continuității îngrijirii în cadrul procedurilor penale, precum și principiul proporționalității în politicile naționale, inclusiv în ceea ce privește infracțiunile comise de infractorii utilizatori de droguri;

RECUNOSCÂND că alternativele la pedeapsa cu închisoarea pentru infractorii utilizatori de droguri ar putea reduce ratele de recidivă și ușura sarcina administrativă și financiară și costurile sociale, sporind totodată incluziunea socială;

AVÂND ÎN VEDERE că este necesar să se continue eforturile pentru a se asigura că măsurile alternative sunt susținute în politica la nivel mondial în materie de droguri;

OBSERVÂND că raportul Comisiei din 2016 intitulat „Studiu privind alternativele la sancțiunile coercitive pentru infracțiunile la regimul drogurilor și infracțiunile legate de droguri”¹ a conchis că toate statele membre dispun de cel puțin o măsură alternativă la sancțiunile coercitive, că unele dintre ele au introdus mai multe astfel de măsuri și că, în general, alternativele disponibile sunt legate de tratament. REAMINTIND, totodată, că studiul a evidențiat obstacolele practice și administrative din calea utilizării alternativelor la sancțiunile coercitive care există în statele membre, precum și caracterul limitat al datelor necesare pentru evaluarea și îmbunătățirea măsurilor alternative, mai ales în ceea ce privește ratele de încheiere cu succes a programelor și nevoile persoanelor care fac obiectul acestora;

FĂCÂND REFERIRE la Strategia Uniunii Europene în materie de droguri (2013-2020)² și la Planul de acțiune al UE în materie de droguri (2017-2020)³, care încurajează statele membre să furnizeze și să aplice, acolo unde este cazul și în conformitate cu cadrele lor juridice, alternative la sancțiunile coercitive pentru infractorii utilizatori de droguri, cum ar fi educația, suspendarea sentinței însoțită de tratament, suspendarea investigării sau a urmăririi penale, reabilitarea și recuperarea sau asistența post-tratament și reintegrarea socială;

¹ Studiu privind alternativele la sancțiunile coercitive pentru infracțiunile la regimul drogurilor și infracțiunile legate de droguri, mai 2016, RAND Europe pentru Comisia Europeană.

² JO C 402, 29.12.2012, p. 1-10.

³ JO C 215, 5.7.2017, p. 21-58.

OBSERVÂND că pentru o serie de infracțiuni, precum infracțiunile comise din cauza utilizării drogurilor, pot fi aplicate alternative la sancțiunile coercitive, că în multe state membre consumul și/sau posesia de droguri pentru uz personal nu constituie o infracțiune și că statele membre au dreptul de a impune astfel de măsuri în orice situație relevantă care implică infractori utilizatori de droguri, în conformitate cu legislația statului membru respectiv;

OBSERVÂND că, având în vedere diversitatea cadrelor juridice și a nevoilor, adoptarea și punerea în aplicare a unor măsuri alternative la sancțiunile coercitive ar trebui adaptate de către statele membre la realitățile și la cadrele lor juridice naționale;

REAMINTIND că punerea în aplicare a unor astfel de măsuri ar trebui însoțită de studii suplimentare la nivelul UE în vederea furnizării unor date fiabile și comparabile cu privire la aplicarea lor;

RECUNOSCÂND că termenul „alternative la sancțiunile coercitive” ar putea, în conformitate cu legislația națională a statelor membre, să se refere și la alternative care sunt folosite în locul măsurilor de justiție penală tradiționale pentru infractorii utilizatori de droguri sau suplimentar, în paralel cu acestea;

RECUNOSCÂND faptul că este o competență a statelor membre să elaboreze și să adopte politici naționale în domeniul justiției penale și legislație penală privind definirea infracțiunilor în materie de droguri și sancționarea lor, în conformitate cu articolul 83 din TFUE și REAMINTIND că, în conformitate cu articolul 168 din TFUE, Uniunea Europeană completează acțiunea statelor membre în ceea ce privește reducerea daunelor aduse sănătății legate de droguri, inclusiv în materie de informare și prevenție,

CONSILIUL

1. **SUBLINIAZĂ** necesitatea ca statele membre să furnizeze și să aplice, acolo unde este cazul și în conformitate cu cadrele lor juridice, măsuri alternative la sancțiunile coercitive pentru infractorii utilizatori de droguri pentru a preveni infracționalitatea, a reduce recidivismul și a spori eficiența și eficacitatea sistemului de justiție penală, având în vedere totodată posibilitatea de a reduce daunele aduse sănătății și de a minimiza riscurile sociale.
2. **ÎNCURAJEAZĂ** statele membre, acolo unde este cazul și în cadrul legislației lor naționale, să furnizeze și să promoveze în continuare disponibilitatea, punerea efectivă în aplicare, monitorizarea și evaluarea măsurilor oferite ca alternative la sancțiunile coercitive pentru infractorii utilizatori de droguri, cum ar fi educația, (suspendarea sentinței însoțită de) furnizarea de tratament, suspendarea investigării sau a urmăririi penale, reabilitarea și recuperarea, asistența post-tratament și reintegrarea socială.
3. **REAMINTEȘTE** că aceste măsuri pot fi puse în aplicare în etape diferite ale procedurilor penale privind infracțiunile comise de către infractorii utilizatori de droguri, inclusiv la inițierea urmăririi penale, atunci când este cazul și în conformitate cu legislația națională.
4. **INVITĂ** statele membre să examineze în cadrul politicilor naționale datele existente cu privire la punerea în aplicare a acestor măsuri și să le împărtășească autorităților de raportare și sistemelor de monitorizare relevante de la nivel european și național.
5. **INVITĂ** statele membre să sporească nivelul de conștientizare, de exemplu prin intermediul formării, cu privire la disponibilitatea și la utilizarea efectivă a acestor măsuri și să sprijine cooperarea și colaborarea dintre factorii de decizie politică de la nivel național, profesioniștii din domeniul respectării legii, al justiției penale, al sănătății publice, al asistenței sociale și din învățământ și, acolo unde este cazul, persoanele care furnizează sprijin infractorilor utilizatori de droguri.
6. **FACE APEL** la statele membre, la instituțiile, agențiile și organele Uniunii Europene să consolideze cooperarea internațională prin promovarea și partajarea cu țările din afara UE a bunelor practici cu privire la utilizarea măsurilor furnizate ca alternativă la sancțiunile coercitive și a dovezilor cu privire la eficacitatea acestor măsuri.

7. INVITĂ OEDT să monitorizeze în continuare măsurile și să facă schimb de informații și bune practici cu privire la punerea în aplicare a acestor măsuri, dezvoltarea lor, eficacitatea lor și eficiența lor din punctul de vedere al costurilor și INVITĂ, de asemenea, Comisia să sprijine această activitate.

8. REAMINTEȘTE obligația Comisiei de a efectua o evaluare de ansamblu a punerii în aplicare a Strategiei UE în materie de droguri (2013-2020) și a Planului de acțiune al UE în materie de droguri (2017-2020) care trebuie, printre altele, să țină seama de concluziile în ceea ce privește chestiunea alternativelor la sancțiunile coercitive.